

AUREL VLAD

10 ianuarie 1875, Orăștie, județul Hunedoara – 2 iulie 1953, Sighet, județul Maramureș

S-a născut în anul 1875 la Orăștie, pe linie maternă fiind nepot al lui George Barițiu. A făcut studii de drept la Budapesta, ca bursier al Fundației Gojdu, obținând și doctoratul în capitala ungară. S-a implicat încă din tinerețe în viața politică a românilor din Transilvania, fiind unul din reprezentanții curentului activist din cadrul Partidului Național Român din Transilvania. Aurel Vlad a fost unul dintre principalii oameni politici români din Transilvania care au pregătit Marea Unire de la 1 Decembrie 1918 de la Alba Iulia. El a ajutat nu doar prin acțiunile sale politice, dar și sprijinind financiar cauza românilor. Înstărit, el a pus drept garanție întreaga sa avere în acest scop. În decembrie 1918 el l-a însoțit pe Iuliu Maniu la București în delegația care a dus tratativele pentru recunoașterea uniri și organizarea Transilvaniei în cadrul României întregite. Aurel Vlad a făcut parte din Consiliul Dirigent al Transilvaniei, conducând resortul finanțelor. După Unirea din anul 1918 a deținut funcții de senator și ministru în mai multe legislaturi. După fuziunea PNR cu Partidul Țărănesc, a făcut parte din Comitetul Executiv al acestui partid, apoi vicepreședinte al Delegației Permanente, alături de Alexandru Vaida-Voievod, Nicolae Lupu, Nicolae Costescu și Pantelimon Halippa. A militat pentru consolidarea Unirii. S-a aflat în fruntea Ligii Antirevizioniste Române. Ascensiunea sa politică a fost fulminantă. La 9 decembrie 1919 este numit secretar de stat în Ministerul Finanțelor, apoi ad-interim ministru al Industriei și Comerțului în guvernul lui Vaida-Voievod. Între 10 noiembrie 1928 – 14 decembrie 1929 ocupă funcția de ministru al Cultelor și Artelor, iar între 14 decembrie 1929 și 7 iunie 1930, de ministru al Industriei și Comerțului în guvernul lui Maniu. Și pe plan local a rămas la fel de activ, fiind ales președinte al organizației județene a PȚ în județul Hunedoara sau președinte al Camerei Agricole și Comerțului din Hunedoara. Totodată făcea parte din Sinoadele și Congresele Bisericii ortodoxe sau chiar președinte al Consiliului Administrativ al Băncii Ardeleana. În anii '40 a lăsat Partidul Țărănesc și l-a urmat pe Vaida-Voievod în nou-înființatul partid Frontul Românesc, fiind șef al organizațiilor județene ale acestui partid pe județele Hunedoara și Severin.

După instaurarea regimului comunist în România, la terminarea celui de-al doilea război mondial, a fost arestat de noile autorități în anul 1949 și deținut pe motive politice. A murit la 2 iulie 1953 în închisoarea din Sighet.

